

Materialy

DORĘCZANIE PISM PROCESOWYCH

Rozporządzenie Rady UE nr 1348/2000, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich z dnia 30 czerwca 2000 r., nr L 160, zostało omówione w artykule Arkadiusza Wudarskiego *Doręczanie pism procesowych w ujęciu prawnoporównawczym*, opublikowanym w niniejszym zeszycie KPP, s. 908–913.

ROZPORZĄDZENIE
RADY UNII EUROPEJSKIEJ NR 1348/2000
Z DNIA 29 MAJA 2000 R.
O DORĘCZANIU PISM SĄDOWYCH
I POZASĄDOWYCH W SPRAWACH CYWILNYCH
I HANDLOWYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Rada Unii Europejskiej —
w oparciu o traktat o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej, w szczególności o art. 61 lit. c i art. 67 ust. 1,
o propozycję Komisji,¹
stosownie do stanowiska Parlamentu Europejskiego,²
stosownie do stanowiska Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,³
zważywszy następujące powody:

1. Unia postawiła sobie za cel utrzymać i dalej rozszerzać obszar swobody, bezpieczeństwa i prawa, na którym zagwarantowany jest swobodny przepływ osób. W celu stopniowej rozbudowy tego obszaru Wspólnota podejmuje konieczne środki dla bezkonfliktowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, między innymi na obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych.

¹ Dz.Urz. WE z 31 VIII 1999 r. nr C 247, s. 11.

² Stanowisko z 17 XI 1999 r.

³ Dz.Urz. WE z 20 XII 1999 r. nr C 368, s. 47.

2. Dla bezkonfliktowego funkcjonowania rynku wewnętrznego należy, między państwami członkowskimi, poprawić i przyspieszyć przekazywanie pism sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych, które powinny być doręczone w innym państwie członkowskim.

3. Obszar ten podlega art. 65 traktatu.

4. Według zasady subsydiarności i proporcjonalności zapisanej w art. 5 traktatu, cele niniejszego rozporządzenia mogą być osiągnięte na poziomie państw członkowskich w sposób niewystarczający; mogą one natomiast być w lepszym stopniu osiągnięte na poziomie Wspólnoty. Niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza konieczny dla osiągnięcia tych celów wymiar.

5. Rada ustanowiła aktem prawnym z dnia 26 maja 1997 r.⁴ konwencję o doręczaniu pism sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej i poleciła państwom członkowskim przyjęcie konwencji zgodnie z ich przepisami konstytucyjnymi. Konwencja ta nie weszła w życie. Osiągnięte podczas negocjacji tej konwencji wyniki należy zachować. Dlatego też rozporządzenie przejmuje w znacznym stopniu istotną treść konwencji.

6. Skuteczność i szybkość postępowania sądowego w sprawach cywilnych zakłada, że przekazywanie pism sądowych i pozasądowych następuje bezpośrednio i w możliwie jak najszybszy sposób między wskazanymi przez państwa członkowskie miejscowymi biurami. Państwa członkowskie muszą jednak oświadczyć, że wskazują, na okres pięcioletni, tylko jedno biuro przekazujące i przyjmujące lub jedno biuro pełniące obie funkcje jednocześnie. Wskazanie takie może być jednak odnawiane co pięć lat.

7. Szybkie przekazywanie pism wymaga zastosowania wszystkich nadających się do tego środków, przy czym należy przestrzegać określonych wymagań dotyczących czytelności i zgodności pisma odebranego z treścią pisma wysłanego. Ze względów bezpieczeństwa pismo przekazywane musi być zaopatrzone w formularz, który wypełnia się w języku miejsca, do którego doręczenie powinno nastąpić, lub w innym języku uznanym przez państwo przyjmujące.

8. Aby zagwarantować skuteczność niniejszego rozporządzenia, możliwość odmowy doręczenia pism ograniczona jest do przypadków wyjątkowych.

9. Po szybkim przekazaniu musi nastąpić także szybkie doręczenie pisma w następnych dniach po jego wpłynięciu. Jeżeli pismo po upływie miesiąca nie mogło zostać doręczone, biuro przyjmujące zawiadamia o tym biuro przekazujące. Upływ tego terminu nie oznacza, że wniosek musi być zwrócony do biura przekazującego, jeśli stwierdzi się, że doręczenie jest możliwe w ciągu odpowiedniego terminu.

10. Aby chronić interesy adresata, doręczenie następuje w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym jest dokonywane, albo w innym języku państwa przekazującego, który adresat rozumie.

11. Na podstawie różnic proceduralnych między państwami członkowskimi, moment doręczenia określa się w poszczególnych państwach członkowskich według odmiennych kryteriów. W tych warunkach oraz ze względu na możliwość powstawania problemów, niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać uregulowanie, w którym moment doręczenia określa się według prawa państwa przyjmującego. Jeżeli jednak pisma muszą być doręczone w ciągu określonego czasu w ramach postępowania, które powinno być wszczęte w państwie przekazującym lub jest już w toku, chwilę doręczenia w stosunku do wnioskodawcy określa się według prawa państwa przekazującego. Państwo członkowskie może jednak z odpowiednich przyczyn, podczas pięcioletniego okresu przejściowego, odstąpić od wymienionych wyżej postanowień. Może ono odnawiać to odstępstwo z przyczyn, które wynikają z jego systemu prawnego, w odstępach pięcioletnich.

⁴ Dz.Urz. WE z 27 VIII 1997 r. nr C 261, s. 1.

12. W stosunkach między państwami członkowskimi, które są stronami zawartych przez państwa członkowskie bilateralnych lub multilateralnych umów lub porozumień, w szczególności protokołu do konwencji brukselskiej z dnia 27 września 1968 r.⁵ i konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r., niniejsze rozporządzenie, w zakresie swego zastosowania, ma pierwszeństwo przed postanowieniami umów i porozumień z tego samego zakresu zastosowania. Państwa członkowskie mogą utrzymywać i zawierać umowy lub porozumienia dla przyspieszenia lub uproszczenia przekazywania pism, o ile te umowy i porozumienia są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

13. Przekazywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dane muszą być odpowiednio chronione. Kwestia ta regulowana jest przez dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. o ochronie osób fizycznych przy przetwarzaniu danych osobowych i o swobodnym obrocie danymi⁶ oraz dyrektywę 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. o przetwarzaniu danych osobowych i ochronie sfery prywatnej w zakresie telekomunikacji.⁷

14. Konieczne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia środki powinny być podjęte zgodnie z uchwałą Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. w sprawie ustalenia warunków do wykonywania uprawnień wykonawczych⁸ przekazanych Komisji.

15. Środki te obejmują także sporządzenie i aktualizację księgi przy zastosowaniu nadających się do tego nowoczesnych środków.

16. Najpóźniej 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja sprawdzi stosowanie rozporządzenia i w razie potrzeby proponuje konieczne zmiany.

17. Zjednoczone Królestwo i Irlandia poinformowały, zgodnie z art. 3 traktatu o Unii Europejskiej i załączonym do traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej protokołem o pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, że chciałyby uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

18. Dania, zgodnie z art. 1 i 2 protokołu o pozycji Danii, załączonego do traktatu o Unii Europejskiej i traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej, nie współdziałała w przyjęciu niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie nie jest więc dla tego państwa wiążące i nie znajduje w stosunku do niego zastosowania —

wydała następujące
rozporządzenie:

Rozdział I Postanowienia ogólne

Artykuł 1 Zakres zastosowania

1. Rozporządzenie stosuje się w sprawach cywilnych i handlowych, w których pismo sądowe lub pozasądowe przekazywane jest z jednego do drugiego państwa członkowskiego w celu doręczenia.

2. Rozporządzenie nie obowiązuje, gdy adres odbiorcy pisma jest nieznan.

⁵ Konwencja brukselska z 27 IX 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.Urz. WE z 31 XII 1972 r. nr L 299, s. 32; wersja skonsolidowana w Dz.Urz. WE z 26 I 1998 r. nr C 27, s. 1).

⁶ Dz.Urz. WE z 23 XI 1995 r. nr L 281, s. 31.

⁷ Dz.Urz. WE z 30 I 1998 r. nr L 24, s. 2.

⁸ Dz.Urz. WE z 17 VII 1999 r. nr L 184, s. 23.

Artykuł 2

Biura przekazujące i przyjmujące

1. Każde państwo członkowskie wskazuje urzędy, urzędników lub inne osoby, właściwe do przekazania pism sądowych i pozasądowych, które doręcza się w innym państwie członkowskim, zwane dalej „biurami przekazującymi”.

2. Każde państwo członkowskie wskazuje urzędy, urzędników lub inne osoby, właściwe do odbioru pism sądowych i pozasądowych z innego państwa członkowskiego, zwane dalej „biurami przyjmującymi”.

3. Państwa członkowskie mogą wskazać biuro przekazujące i biuro przyjmujące albo też jedno biuro dla obu zadań. Państwa federalne, państwa z kilkoma systemami prawnymi lub państwa z obszarami autonomicznymi mogą wskazać kilka takich biur. Wskazanie takie ważne jest na okres pięciu lat i może być odnawiane.

4. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji dane dotyczące:

- nazw i adresów biur przyjmujących zgodnie z ust. 2 i 3,
 - obszaru, dla którego są one właściwe miejscowo,
 - przysługujących im możliwości odbioru pism oraz
 - języków, w jakich może być wypełniony formularz zawarty w załączniku.
- Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o każdej zmianie tych danych.

Artykuł 3

Biuro centralne

Każde państwo członkowskie wskazuje biuro centralne, które:

- udziela informacji biurom przekazującym;
- szuka dróg rozwiązań, jeśli wystąpią trudności przy przekazywaniu pism w celu doręczenia;
- w przypadkach wyjątkowych, na prośbę biura przekazującego, kieruje wniosek o doręczenie do właściwego biura przyjmującego.

Państwa federalne, państwa z kilkoma systemami prawnymi lub państwa z obszarami autonomicznymi mogą wskazać kilka biur centralnych.

Rozdział II

Pisma sądowe

Dział I

Przekazywanie i doręczanie pism sądowych

Artykuł 4

Przekazywanie pism

1. Pisma sądowe przekazuje się bezpośrednio między wskazanymi w art. 2 biurami tak szybko, jak to jest możliwe.

2. Przekazywanie pism, wniosków, świadectw, potwierżeń odbioru, poświadczeń i innych dokumentów między biurami przekazującymi i przyjmującymi może nastąpić w każdy nadający się do tego sposób, o ile dokument odebrany dokładnie zgadza się z treścią dokumentu wysłanego i wszystkie zawarte w nim dane są bez trudu czytelne.

3. Do przesyłanego pisma dołącza się wniosek, który sporządza się według formularza zawartego w załączniku. Formularz wypełnia się w języku urzędowym państwa przyjmującego lub, gdy w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym doręczenie powinno nastąpić, albo w innym języku, który dopuściło państwo przyjmujące. Każde państwo członkowskie wskazuje język lub języki urzędowe Unii Europejskiej, które dopuszcza, oprócz swojego lub swoich własnych, do wypełnienia formularza.

4. Pisma, a także wszystkie dokumenty, które przekazuje się, nie wymagają uwierzytelnienia ani innych równorzędnych formalności.

5. Jeśli biuro przekazujące życzy sobie zwrotu odpisu pisma wraz z potwierdzeniem zgodnie z art. 10, przekazuje pismo w dwóch egzemplarzach.

Artykuł 5

Tłumaczenie pism

1. Biuro przekazujące, któremu uczestnik postępowania oddaje pismo w celu przekazania, zawiadamia go o tym, że adresat może odmówić przyjęcia pisma, jeśli nie jest ono sporządzone w jednym z języków wymienionych w art. 8.

2. Uczestnik postępowania ponosi ewentualne, przypadające przed przekazaniem pisma koszty tłumaczenia, nie naruszając ewentualnego późniejszego orzeczenia właściwego sądu lub urzędu w sprawie kosztów procesu.

Artykuł 6

Odbiór pism przez biuro przyjmujące

1. Po otrzymaniu pisma biuro przyjmujące przesyła do biura przekazującego, w możliwie najszybszy sposób i tak szybko, jak to możliwe, w każdym bądź razie w ciągu 7 dni po otrzymaniu pisma, potwierdzenie odbioru, używając formularza zawartego w załączniku.

2. Jeżeli na podstawie przekazanych danych lub dokumentów wniosek o doręczenie nie może być załatwiony, biuro przyjmujące nawiązuje w możliwie najszybszy sposób kontakt z biurem przekazującym, aby uzyskać brakujące dane lub pisma.

3. Jeżeli wniosek o doręczenie w sposób oczywisty nie znajduje się w zakresie zastosowania niniejszego rozporządzenia lub doręczenie, ze względu na niezachowanie wymaganej prawnie formy, nie jest możliwe, wniosek oraz przekazane pisma zwraca się natychmiast po otrzymaniu do biura przekazującego wraz z formularzem przeznaczonym do powiadamiania o zwrocie zawartym w załączniku.

4. Biuro przyjmujące, które otrzymało pismo, do którego doręczenia nie jest właściwe miejscowo, przekazuje pismo wraz z wnioskiem o doręczenie do biura właściwego miejscowo w tym samym państwie członkowskim, o ile wniosek odpowiada warunkom art. 4 ust. 3; informuje ono o tym biuro przekazujące na formularzu zawartym w załączniku. Właściwe miejscowo biuro przyjmujące zawiadamia biuro przekazujące, zgodnie z ust. 1, o wpływie pisma.

Artykuł 7 Doręczanie pism

1. Doręczenie pisma dokonuje lub zarządza biuro przyjmujące według prawa państwa przyjmującego albo w formie szczególnej, wymaganej przez biuro przekazujące, o ile tryb ten zgodny jest z prawem państwa przyjmującego.

2. Wszystkie kroki wymagane do doręczenia podejmuje się tak szybko, jak to jest możliwe. Jeśli doręczenie nie mogło być dokonane w ciągu miesiąca po upływie pisma, biuro przyjmujące zawiadamia o tym biuro przekazujące, używając potwierdzenia, które wystawia się według formularza przewidzianego w załączniku i zgodnie z art. 10 ust. 2. Termin oblicza się według prawa państwa przyjmującego.

Artykuł 8 Odmowa przyjęcia pisma

1. Biuro przyjmujące informuje adresata o tym, że może on odmówić przyjęcia doręczanego pisma, jeśli jest ono sporządzone w innym niż w następujących językach:

a) w języku urzędowym państwa przyjmującego lub, jeśli w państwie przyjmującym jest kilka języków urzędowych, w języku lub w jednym z języków miejsca, w którym doręczenie powinno nastąpić, albo

b) w języku państwa przekazującego, który adresat rozumie.

2. Jeśli powiadomiono biuro przyjmujące o tym, że adresat odmawia przyjęcia pisma zgodnie z ust. 1, informuje ono niezwłocznie biuro przekazujące używając potwierdzenia według art. 10 i odsyła wniosek, jak również pisma z prośbą o ich przetłumaczenie.

Artykuł 9 Data doręczenia

1. Nie naruszając art. 8, dla daty doręczenia pisma dokonanego według art. 7 miarodajne jest prawo państwa przyjmującego.

2. Jeśli jednak doręczenie pisma, w ramach postępowania wszczynającego lub zawieszonego w państwie przekazującym, ma nastąpić w ciągu określonego terminu, to w stosunku do wnioskodawcy za datę doręczenia uznaje się dzień, który wynika z prawa państwa przekazującego.

3. Państwo członkowskie może, z odpowiednich przyczyn, odstąpić podczas pięcioletniego okresu przejściowego od ust. 1 i 2.

Okres przejściowy może być odnawiany przez państwo członkowskie z przyczyn wynikających z jego systemu prawnego w odstępach pięcioletnich. Państwo członkowskie zawiadamia Komisję o treści odstępstwa i konkretnych szczegółach.

Artykuł 10 Potwierdzenie doręczenia i odpis doręczanego pisma

1. Po dokonaniu wszystkich kroków dla doręczenia pisma wystawia się, według formularza zawartego w załączniku, odpowiednie potwierdzenie, które przesyła się do biura przekazującego. Przy zastosowaniu art. 4 ust. 5 do potwierdzenia dołącza się odpis doręczanego pisma.

2. Potwierdzenie wystawia się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa przekazującego, albo w innym języku, który dopuściło państwo przekazujące. Każde państwo członkowskie wskazuje język lub języki urzędowe Unii Europejskiej, które dopuszcza, oprócz swojego lub swoich własnych, do wypełnienia formularza.

Artykuł 11 Koszty doręczenia

1. Za doręczenie pism sądowych z innego państwa członkowskiego nie można żądać zapłaty lub zwrotu opłat i wydatków za czynności państwa przyjmującego.

2. Uczestnik postępowania musi jednak zapłacić lub zwrócić wydatki, które powstają przez to, że:

a) przy doręczeniu współdziała urzędnik lub inna osoba, właściwa według prawa państwa przyjmującego;

b) zachowana zostaje szczególna forma doręczenia.

Dział 2 Inne rodzaje przekazania i doręczania pism sądowych

Artykuł 12 Przekazanie na drodze konsularnej lub dyplomatycznej

Każde państwo członkowskie może, w przypadkach wyjątkowych, przekazywać biurom innego państwa członkowskiego, wskazanym w art. 2 lub 3, pisma sądowe w celu doręczenia na drodze konsularnej lub dyplomatycznej.

Artykuł 13 Doręczenie pism przez przedstawicielstwa dyplomatyczne lub konsularne

1. Każde państwo członkowskie może doręczać pisma sądowe osobom, które mają miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, bezpośrednio przez swoje przedstawicielstwa dyplomatyczne lub konsularne bez użycia przymusu.

2. Każde państwo członkowskie może, zgodnie z art. 23 ust. 1, zawiadomić o tym, że nie dopuszcza takich doręczeń na swoim terytorium, chyba że pismo ma być doręczone obywatelowi państwa przekazującego.

Artykuł 14 Doręczenie przez pocztę

1. Każde państwo członkowskie może doręczać osobom, które mają swoje miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, pisma sądowe bezpośrednio przez pocztę.

2. Każde państwo członkowskie może zgodnie z art. 23 ust. 1 podać warunki, pod jakimi dopuszcza doręczanie pism sądowych przez pocztę.

Artykuł 15

Doręczenie bezpośrednie

1. Niniejsze rozporządzenie nie wyłącza tego, że każdy uczestniczący w postępowaniu sądowym może doręczyć pisma sądowe bezpośrednio przez urzędników, funkcjonariuszy lub inne właściwe osoby państwa przyjmującego.

2. Każde państwo członkowskie może, zgodnie z art. 23 ust. 1, oświadczyć, że nie dopuszcza na swoim terytorium doręczania pism sądowych według ust. 1.

Rozdział III

Pisma pozasądowe

Artykuł 16

Przekazanie

Pisma pozasądowe mogą być przekazywane w celu doręczenia w innym państwie członkowskim stosownie do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 17

Przepisy wykonawcze

Konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia środki dotyczące poniższych zakresów przedmiotowych podejmuje się po przeprowadzeniu postępowania doradczego zgodnie z art. 18 ust. 2:

- sporządzenie i coroczna aktualizacja księgi z danymi przekazywanymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 4;
- sporządzenie glosariusza w językach urzędowych Unii Europejskiej o pismach, które mogą być doręczane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem,
- aktualizacja lub techniczne dostosowanie formularza zawartego w załączniku.

Artykuł 18

Komitet

- Komisja wspierana jest przez Komitet.
- Jeżeli powołuje się na ten ustęp, to obowiązują art. 3 i 7 uchwały 1999/468/WE.
- Komitet uchwała własny regulamin.

Artykuł 19

Brak odpowiedzi pozwanego

1. Jeśli pismo wszczynające postępowanie lub dokument równorzędny przekazano zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu doręczenia do innego państwa członkowskiego, a pozwany nie wdał się w spór, sąd zawieszają postępowanie do czasu stwierdzenia, że:

a) pismo zostało doręczone w formie, którą przewiduje prawo państwa przyjmującego dla doręczenia pism wystawionych na jego terytorium, osobom tam przebywającym, lub b) pismo rzeczywiście zostało wręczone pozwanemu osobiście albo oddane w jego mieszkaniu zgodnie z innym trybem przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu,

a w każdym z tych przypadków pismo zostało wręczone lub oddane we właściwym czasie tak, że pozwany mógł się bronić.

2. Każde państwo członkowskie może, zgodnie z art. 23 ust. 1, poinformować, że jego sądy, nie uwzględniając ust. 1, mogą rozstrzygnąć spór także wtedy, gdy potwierdzenie o doręczeniu, wręczeniu lub oddaniu nie wpłynęło, o ile spełnione są następujące warunki:

a) pismo zostało przekazane zgodnie z trybem przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu,

b) od nadania pisma upłynął co najmniej sześciomiesięczny termin, który sąd, stosownie do okoliczności sprawy, uzna za odpowiedni,

c) mimo podjęcia wszystkich wymaganych kroków we właściwych urzędach lub biurach państwa przyjmującego nie uzyskano potwierdzenia.

3. Nie naruszając ust. 1 i 2, sąd może, w nagłych przypadkach, zarządzić środki tymczasowe lub środki zabezpieczające.

4. Jeśli pismo wszczynające postępowanie lub dokument równorzędny przekazano, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w celu doręczenia do innego państwa członkowskiego i wydano orzeczenie przeciwko pozwanemu, który nie wdał się w spór, to sąd może, odnośnie do terminów do wnoszenia środków odwoławczych, zezwolić mu na przywrócenie do stanu poprzedniego, o ile:

a) pozwany bez swojej winy nie uzyskał we właściwym czasie wiadomości o piśmie, tak że nie mógł się bronić i nie uzyskał we właściwym czasie wiadomości o orzeczeniu, tak że nie mógł go zaskarżyć, a

b) obrona pozwanego nie wydaje się z góry bezskuteczna.

Wniosek o przywrócenie do stanu poprzedniego może być wniesiony tylko w ciągu odpowiedniego terminu, po tym jak pozwany otrzymał wiadomość o orzeczeniu.

Każde państwo członkowskie może, zgodnie z art. 23 ust. 1, oświadczyć, że wniosek ten, po upływie wskazanego w zawiadomieniu terminu, jest niedopuszczalny; termin ten musi jednakże wynosić co najmniej rok od wydania orzeczenia.

5. Ustępu 4 nie stosuje się do orzeczeń dotyczących spraw stanu cywilnego.

Artykuł 20

Stosunek do umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie

1. Rozporządzenie w zakresie swego zastosowania ma pierwszeństwo przed postanowieniami, które zawarte są w podpisanych przez państwa członkowskie bilateralnych lub multilateralnych umowach lub porozumieniach, w szczególności przed art. IV protokołu do konwencji brukselskiej z 1968 r. oraz przed konwencją haską z dnia 15 listopada 1956 r.

2. Rozporządzenie nie przeszkadza poszczególnym państwom członkowskim utrzymywać i zawierać umowy lub porozumienia dla dalszego przyspieszenia i uproszczenia przekazywania pism, o ile są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji:

a) odpisy umów lub porozumień zawartych między państwami członkowskimi zgodnie z ust. 2, jak również projekty planowanych przez nie umów lub porozumień, a także

b) każde wypowiedzenie lub zmianę tych umów lub porozumień.

Artykuł 21
Koszty pomocy procesowej

Artykuł 23 konwencji dotyczącej procedury cywilnej z dnia 17 lipca 1905 r.,⁹ art. 24 konwencji dotyczącej procedury cywilnej z dnia 1 marca 1954 r.¹⁰ oraz art. 13 konwencji o ułatwieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w stosunkach międzynarodowych z dnia 25 października 1980 r.¹¹ pozostają, w stosunku między państwami członkowskimi będącymi stroną tych umów, przez niniejsze rozporządzenie nienaruszone.

Artykuł 22
Ochrona danych

1. Biuro przyjmujące może korzystać z przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia informacji — łącznie z danymi osobowymi — tylko w celu, w jakim zostały one przekazane.

2. Biuro przyjmujące zapewnia poufność tego rodzaju informacji stosownie do swojego prawa krajowego.

3. Ustępy 1 i 2 nie naruszają prawa do informacji osób zainteresowanych o zastosowaniu przekazanych według niniejszego rozporządzenia informacji, które przysługują im według właściwego prawa krajowego.

4. Niniejsze rozporządzenie nie narusza dyrektyw 95/46/WE i 97/66/WE.

Artykuł 23
Zawiadomienie i publikacja

1. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o danych zgodnie z art. 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14 i 15, art. 17 lit. a i art. 19.

2. Komisja publikuje dane zgodnie z ust. 1 w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 24
Kontrola

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, najpóźniej do dnia 1 czerwca 2004 r., a następnie co pięć lat, sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, przy czym zwraca uwagę w szczególności na skuteczność działania biur wskazanych w art. 2 i na praktyczne zastosowanie art. 3 lit. c oraz art. 9. W razie potrzeby do sprawozdania dołącza się propozycje dostosowania niniejszego rozporządzenia do rozwoju systemów doręczeń.

⁹ Dz.U. RP z 23 XII 1926 r. nr 126, poz. 735 ze zm.

¹⁰ Dz.U. RP z 20 IV 1963 r. nr 17, poz. 90 ze zm.

¹¹ Dz.U. RP z 25 II 1995 r. nr 18, poz. 86.

Artykuł 25
Wejście w życie

Rozporządzenie wchodzi w życie 31 maja 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie jest wiążące we wszystkich swoich częściach i obowiązuje, zgodnie z traktatem o ustanowieniu Wspólnot Europejskich, bezpośrednio w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2000 r.

ZAŁĄCZNIK

WNIOSEK O DORĘCZENIE PISM

(artykuł 4 ustęp 3 rozporządzenia Rady nr 1348/2000 o doręczaniu pism sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w państwach członkowskich¹²)

Numer referencyjny:

1. BIURO PRZEKAZUJĄCE

1.1. Nazwa/oznaczenie:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica + numer domu:

1.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:

1.2.3. Państwo:

1.3. Tel.:

1.4. Faks (*):

1.5. Adres internetowy (*):

2. BIURO PRZYJMUJĄCE

2.1. Nazwa/oznaczenie:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica + numer domu:

2.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:

2.2.3. Państwo:

2.3. Tel.:

2.4. Faks (*):

2.5. Adres internetowy (*):

¹² Dz.Urz. WE z 30 VI 2000 r. nr L 160, s. 37.

3. WNIOSKODAWCA

3.1. Nazwa/oznaczenie:

3.2. Adres:

3.2.1. Ulica + numer domu:

3.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:

3.2.3. Państwo:

3.3. Tel.:

3.4. Faks (*):

3.5. Adres internetowy (*):

4. ADRESAT

4.1. Nazwa/oznaczenie:

4.2. Adres:

4.2.1. Ulica + numer domu:

4.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:

4.2.3. Państwo:

4.3. Tel.:

4.4. Faks (*):

4.5. Adres internetowy (*):

4.6. Osobowy numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego albo równorzędny/numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa lub równorzędny (*):

5. FORMA DORĘCZENIA

5.1. Na podstawie przepisów państwa przyjmującego:

5.2. Na podstawie następującej formy szczególnej:

5.2.1. Jeśli forma ta jest nie do pogodzenia z przepisami państwa przyjmującego, doręczyć pismo zgodnie z jego prawem:

5.2.1.1. Tak

5.2.1.2. Nie

6. PISMO

6.1. Rodzaj pisma:

6.1.1. Sądowe:

6.1.1.1. Pisemne wezwanie

6.1.1.2. Orzeczenie

6.1.1.3. Środek odwoławczy

6.1.1.4. Inny

6.1.2. Pozasądowe

6.2. Wskazana w piśmie data lub termin (*):

6.3. Język:

6.3.1. Oryginalny D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S inny

6.3.2. Tłumaczenie (*) D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S inny

6.4. Liczba załączników:

7. ZWROT ODPISU PISMA WRAZ Z POTWIERDZENIEM DORĘCZENIA

(art. 4 ust. 5 rozporządzenia)

7.1. Tak (pismo przesyła się w dwóch egzemplarzach)

7.2. Nie

1. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia wszystkie kroki wymagane do doręczenia podejmuje się tak szybko, jak to jest możliwe. Jeśli doręczenie nie mogło być dokonane w ciągu miesiąca po wpłynięciu pisma, to zawiadamia się o tym biuro przekazujące, używając potwierdzenia nr 13.

2. Jeżeli na podstawie przekazanych danych lub dokumentów wniosek o doręczenie nie może być załatwiony, to zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia należy nawiązać w możliwie najszybszy sposób kontakt z biurem przekazującym, aby uzyskać brakujące dane lub pisma.

sporządzono w:

w dniu:

podpis/pieczeń:

POTWIERDZENIE ODBIORU PISMA
(art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1348/2000)

Niniejsze potwierdzenie należy przesłać w możliwie najszybszy sposób i tak szybko, jak to możliwe, w każdym bądź razie w ciągu 7 dni po otrzymaniu pisma.

8. DZIEŃ WPLYWU PISMA:

sporządzono w:

w dniu:

podpis/pieczeń:

POWIADOMIENIE O ZWROCIE WNIOSKU I PISMA
(art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1348/2000)

Wniosek oraz pismo zwraca się natychmiast po otrzymaniu.

9. PRZYCZYNA ZWROTU

9.1. Wniosek wyraźnie nie leży w zakresie zastosowania rozporządzenia:

9.1.1. Wniosek nie dotyczy spraw cywilnych i handlowych

9.1.2. Doręczenie nie następuje między państwami członkowskimi

9.2. W związku z niezachowaniem wymaganej formy doręczenie jest niemożliwe:

9.2.1. Pismo jest mało czytelne

9.2.2. Język, w którym wypełniono formularz, jest niewłaściwy

9.2.3. Pismo odebrane nie zgadza się dokładnie z treścią pisma wysłanego

9.2.4. Inna (podać dokładnie jaka):

9.3. Forma doręczenia jest nie do pogodzenia z prawem państwa przyjmującego (art. 7 ust. 1 rozporządzenia).

sporządzono w:

w dniu:

podpis/pieczęć:

**POWIADOMIENIE O PRZEKAZANIU WNIOSKU I PISMA
DO WŁAŚCIWEGO BIURA PRZYJMUJĄCEGO**
(art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1348/2000)

Wniosek oraz pismo przekazano do następującego, właściwego miejscowo biura przyjmującego:

10.

10.1. Nazwa/oznaczenie:

10.2. Adres:

10.2.1. Ulica + numer domu:

10.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:

10.2.3. Państwo:

10.3. Tel.:

10.4. Faks (*):

10.5. Adres internetowy (*):

sporządzono w:

w dniu:

podpis/pieczęć:

**ZAWIADOMIENIE O ODBIORZE WŁAŚCIWEGO BIURA
PRZYJMUJĄCEGO DLA BIURA PRZEKAZUJĄCEGO**
(art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1348/2000)

Niniejsze zawiadomienie należy przesłać w możliwie najszybszy sposób i tak szybko, jak to możliwe, w każdym bądź razie w ciągu 7 dni po otrzymaniu pisma.

11. DZIEŃ WPŁYWU PISMA:

sporządzono w:

w dniu:

podpis/pieczęć:

**POTWIERDZENIE DORĘCZENIA
LUB BRAKU DORĘCZENIA PISMA**
(art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1348/2000)

Doręczenie następuje tak szybko, jak to jest możliwe. Jeśli doręczenie nie mogło być dokonane w ciągu miesiąca po wpłynięciu pisma, biuro przyjmujące zawiadamia o tym biuro przekazujące (zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia).

12. DOKONANIE DORĘCZENIA

12.1. Dzień i miejsce doręczenia:

12.2. Pismo zostało:

12.2.1. Doręczone zgodnie z prawem państwa przyjmującego przez:

12.2.1.1. Przekazanie:

12.2.1.1.1. Osobiście adresatowi

12.2.1.1.2. Innej osobie

12.2.1.1.2.1. Nazwisko:

12.2.1.1.2.2. Adres:

12.2.1.1.2.2.1. Ulica + numer domu:

12.2.1.1.2.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:

12.2.1.1.2.2.3. Państwo:

12.2.1.1.2.3. Stosunek do adresata:

- rodzinny

- zawodowy

- inny

12.2.1.1.3. W miejscu zamieszkania adresata

12.2.1.2. Doręczone pocztą:

12.2.1.2.1. Bez potwierdzenia odbioru

12.2.1.2.2. Z potwierdzeniem odbioru:

- 12.2.1.2.2.1. Adresata
- 12.2.1.2.2.2. Innej osoby:
 - 12.2.1.2.2.2.1. Nazwisko:
 - 12.2.1.2.2.2.2. Adres:
 - 12.2.1.2.2.2.2.1. Ulica + numer domu:
 - 12.2.1.2.2.2.2.2. Kod pocztowy + miejscowość:
 - 12.2.1.2.2.2.3. Państwo:
 - 12.2.1.2.2.2.4. Stosunek do adresata:
 - rodzinny
 - zawodowy
 - inny

12.2.1.3. Doręczone w inny sposób (proszę podać dokładnie jak):

12.2.2. Doręczone w formie szczególnej (proszę podać dokładnie jak):

12.3. Adresat został poinformowany (ustnie/pisemnie) o tym, że może on odmówić przyjęcia pisma, jeśli nie jest ono sporządzone w języku urzędowym miejsca doręczenia lub w języku państwa przekazującego, który adresat rozumie.

13. ZAWIADOMIENIE ZGODNIE Z ART. 7 UST. 2

Doręczenie nie mogło być dokonane w ciągu miesiąca po wpłynięciu pisma.

14. ODMOWA PRZYJĘCIA PISMA

Adresat odmawia przyjęcia pisma ze względu na użyty język. Pisma załącza się do zaświadczenia.

15. PRZYCZYNA NIEDORĘCZENIA PISMA

- 15.1. Miejsce zamieszkania nieznanne
- 15.2. Adresat nieznanany
- 15.3. Pismo nie mogło być doręczone przed datą lub w terminie zgodnie z nr 6.2.
- 15.4. Inna (proszę podać jaka):

Pisma załącza się do zaświadczenia.

sporządzono w:

w dniu:

podpis/pieczęć:

Tłum. z jęz. niemieckiego Arkadiusz WUDARSKI

(*) Dane fakultatywne